

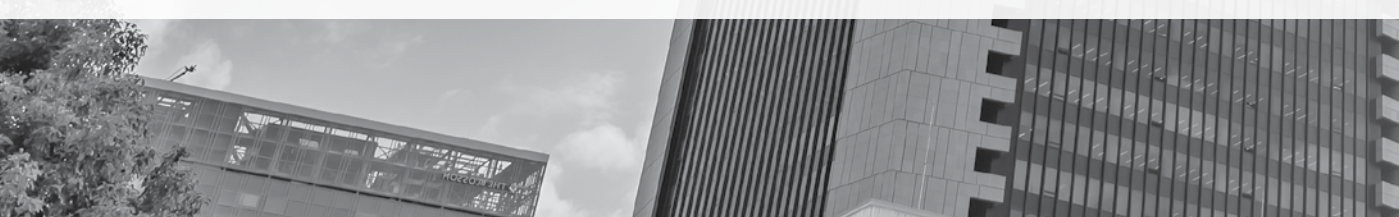

บรรณาธิการ / Editorial

สถานการณ์โรคระบาดจากเชื้อไวรัส COVID-19 ในประเทศไทยดูเหมือนว่าจะทุเลาลงไปบ้างแล้ว โดยภาครัฐได้มีการผ่อนปรนมาตรการหลายอย่างเพื่อให้เกิดการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากขึ้น แต่การกำหนดมาตรการเพื่อเฝ้าระวังการแพร่ระบาดยังคงต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นองค์กรรัฐ องค์กรธุรกิจ และภาคประชาชน อย่างไรก็ตาม ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ดังกล่าว เช่น ปัญหาขยะมูลฝอย มลพิษติดเชื้อ หรือขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มมากขึ้น ยังคงเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอยู่เสมอ โดยประสิทธิภาพในการสร้างกลยุทธ์ การวางแผน การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมในช่วงเวลาหลังจากการผ่อนปรนมาตรการนั้นเป็นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ หากเมื่อเทียบกับช่วงก่อนและระหว่างที่มีมาตรการกักตัว จึงเป็นประเด็นที่น่าขบคิดอย่างยิ่ง ในเมื่อประเทศไทยยังจำเป็นต้องพึ่งพากิจกรรมทางเศรษฐกิจ การคมนาคมขนส่ง รวมไปถึงการท่องเที่ยวอย่างมาก ถ้าหากไม่มีการวางแผนรองรับหรือมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อาจทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมกลายเป็นปัญหาที่น่าหนักใจเสียยิ่งกว่าปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสก็เป็นได้

วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม (JEM) ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 ยังคงนำเสนอบทความวิจัย และบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง โดยแนวคิดที่ผ่านการศึกษาและตกผลึกในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบทความเหล่านี้ อาจจะใช้เป็นแสงไฟนำทางในการดำเนินมาตรการใหม่ ๆ เพื่อการจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศไทยที่ต้องพร้อมปรับตัวกับปัญหาที่ไม่คาดคิดอยู่ตลอด โดยบทความวิจัยในวารสารฉบับนี้ ได้แก่ บทความ เรื่อง “สภาพแวดล้อมทางกายภาพในเส้นทางศึกษาธรรมชาติกับการรับรู้และประสบการณ์เรียนรู้ของผู้มาเยือนอุทยานแห่งชาติ” โดย ชวพร ศักดิ์ศรี และนภวรรณ ฐานะกาญจน์ พงษ์เชียว ซึ่งได้หยิบประเด็นของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างอุทยานแห่งชาติ มาเป็นประเด็นในการศึกษาว่ามีความสัมพันธ์กับผู้ที่มาเยือนอย่างไร อันจะนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่อย่างเหมาะสม บทความ เรื่อง “การประยุกต์ข้อมูลลาดตระเวนเชิงคุณภาพเพื่อการสร้างแบบจำลองการกระจายของเสือโคร่ง ในกลุ่มป่าตะวันตกของประเทศไทย” โดย ชชาติ อริยะพิทักษ์ นันทชัย พงศ์พัฒนานุรักษ์ อนรรฆ พัฒนวิบูลย์ สุชาติ โภณชงค์ และอันดามัน จันทรขาว ซึ่งได้ศึกษาประเด็นของสัตว์ป่าที่มีความเสี่ยงจะสูญพันธุ์อย่างเสือโคร่ง ว่ามีการกระจายตัวในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติอย่างไร

ถัดจากประเด็นที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ วารสารจะนำท่านผู้อ่านเข้าสู่ประเด็นการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนเมือง ได้แก่ บทความ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นต่อแผนพัฒนาจังหวัดสงขลาของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา” โดย สุระพรรณ จุลสุวรรณ สุธีรา เดชนครินทร์ และกรัชช อธิรากรศึกษา

ซึ่งได้ศึกษาและวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดสงขลาได้อย่างน่าสนใจ โดยนำเอาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นประเด็นในการศึกษา บทความ เรื่อง “แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช” โดย ศาสลิมาร์ เกิดกลิ่นหอม และณพงศ์ นพเกตุ ซึ่งได้ศึกษาวิจัย สถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยและระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในจังหวัดดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป บทความ เรื่อง “การประมาณค่าความขุ่นของน้ำ จากภาพถ่ายดาวเทียม Sentinel-2 หลายช่วงเวลา เพื่อเพิ่มศักยภาพการประเมินคุณภาพน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค” โดย ธีรวัฒน์ สุวรรณเลิศเจริญ ศิริลักษณ์ พฤษขีปิติกุล และวราทิพย์ บัวแก้ว ที่ได้ศึกษาขั้นตอนวิธีการสำหรับการประมาณค่าความขุ่นของน้ำจากภาพถ่ายดาวเทียม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำที่เราใช้ประโยชน์ และบทความ เรื่อง “การจัดการความเสี่ยงภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน กรณีศึกษาความเสี่ยงอุทกภัยฉับพลันจากการพิบัติของเขื่อนแม่สรวย จังหวัดเชียงราย” โดย ชญาทัต เนียมแสง และ จำลอง โพธิ์บุญ ซึ่งจะค้นหาแนวทางในการจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากเขื่อน นับว่าเป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมยิ่ง

อนึ่ง บทความวิชาการในวารสารฉบับนี้ เป็นประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในด้านสุขภาพอนามัยของมนุษย์ คือ บทความ เรื่อง “การสูบบุหรี่เป็นสิทธิส่วนบุคคล อย่างแท้จริงหรือไม่?” โดย วศิน พิพัฒน์ฉัตร และ เนาวรัตน์ เจริญคำ ที่นำเสนอประเด็นเรื่องใกล้ตัวเราอย่างยิ่งอย่างการสูบบุหรี่ โดยอภิปรายในมิติของสิทธิตามกฎหมาย ว่าการสูบบุหรี่ถือเป็นสิทธิที่ทำได้หรือไม่ สมควรถูกควบคุมอย่างไรให้เกิดความเหมาะสม จึงนับเป็นมุมมองที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในวงวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขอย่างยิ่ง

ท้ายที่สุดนี้ กองบรรณาธิการและคณะทำงานวารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม (JEM) ขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ได้ให้ความสนใจส่งบทความตีพิมพ์ในวารสาร ตอบรับการเป็นสมาชิกของวารสาร รวมถึงติดตามอ่านบทความของวารสาร JEM เสมอมา กองบรรณาธิการจะรักษาคุณภาพของบทความในวารสารอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอต่อไป ในครั้งนี้ทางวารสารยินดีเสนอในการเปิดรับบทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความแนะนำหนังสือจากผู้ที่สนใจทุกท่าน โดยสามารถส่งบทความได้ในช่องทางออนไลน์ (ThaiJo2) ได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ หากท่านสนใจตอบรับการเป็นสมาชิกของวารสาร ท่านสามารถติดต่อได้ตามช่องทางที่แนะนำไว้ในด้านท้ายของวารสาร JEM ฉบับนี้